

فعالیت «ایستگاه سوار شاهد» از ۹ ماه پیش غیرقانونی است

همچنان مبدأ سفر

محمد سلامی - ایستگاه سوار شاهد واقع در بزرگراه آزادی، به دلیل قرار گرفتن در مسیر ورودی خراسان شمالی و استان های شمالی کشور، همواره با عبور و مرور گسترده خودروهای سبک و سنگین مسافربری روبه روبرو بوده است. مسافرانی که قصد دارند به شهرهایی همچون درگز، قوچان، شیروان، بجنورد و گرگان بروند، نقطه شروع سفر خود را ایستگاه سوار شاهد انتخاب می کنند. قدمت راه اندازی این ایستگاه سوار، به حدود ۱۰ سال قبل برمی گردد. پیش از آن، مسافران از پایانه امام رضا (ع) و پارک ملت تردد می کردند. حالا بعد از گذشت یک دهه، با ساخت تقاطع های غیرهم سطح شاهد در تیرماه امسال، ایستگاه سوار به مسیر دورتری واقع در خیابان آزادی ۱۱۹ منتقل شده است که دلیل آن ملاحظات و امنیت ترافیکی است، با این حال شاهد هستیم که مسافران همچنان در نقطه قبلی به انتظار سوار شدن می ایستند و در موقع برگشت نیز، سوار شاهد پیاده می شوند. نکته تامل برانگیز آنکه رانندگان خودروهای سبک و سنگین نیز به صورت غیرقانونی در این محل به جابه جایی مسافران می پردازند. ۲۶ آذر که در تقویم رسمی ایران به نام روز ایمنی و حمل و نقل رانندگان ثبت شده است، فرصت خوبی است تا به سراغ ایستگاه سوار شاهد برویم و درباره ایمنی حمل و نقل و نیز وضعیت فعلی این ایستگاه، با رانندگان، مسافران و مسئولان صحبت کنیم.

سواری های زرد رنگ را انتخاب می کنم. معمولاً راننده های شخصی به دلیل منافعی که در رفت و آمد سریع دارند، با سرعت غیرمجاز حرکت می کنند و این کار، جان مسافران را به خطر می اندازد.

دستگاه کارت خوان، کار مسافر و راننده را راه می اندازد

همکار این شهروند فرهنگی می گوید: مینی بوس امنیت دارد اما متأسفانه گاهی ۴۵ دقیقه طول می کشد تا صندلی هایش پر شود. راننده ها هم حاضر نیستند با مسافر کمتر حرکت کنند.

آواز مشکل دیگری نیز صحبت می کند: بارها شده که به خاطر نداشتن پول خرد مسافر، بین او و راننده جروبحث شده است. کاش ماشین های مسافربری، دستگاه کارت خوان داشته باشند تا این مشکل پیش نیاید!

بارمضان گروهی که راننده مینی بوس است، درباره مجهز شدن خودروها به دستگاه کارت خوان صحبت می کنیم. او می گوید: تاجایی که خبر دارم، تا به حال اتحادیه رانندگان مینی بوس، برای استفاده از دستگاه های کارت خوان بی سیم، به هیچ بانکی درخواست نداده است. راستش را بخواهید، من و همکارانم هم تا به حال به فکر مان نرسیده است که این

پلیس راه های کشور می فرستد. اگر راننده دچار خواب آلودگی شود یا شون حرفه خود را رعایت نکند، پلیس او را جریمه می کند. این سامانه، سرعت راننده را لحظه به لحظه ثبت می کند که بیشتر از ۱۰۰ کیلومتر در ساعت نباید باشد. قریشی اضافه می کند: راننده همان اول حرکت، باید کارت گواهی نامه خود را داخل دستگاه سامانه قرار دهد. با این کار مشخص می شود که کدام راننده پشت فرمان است و در صورت داشتن سرعت زیاد، جریمه شده و ۱۵ روز از کار تعلیق می شود.

مینی بوس برای خانم ها امن تر است

مینی بوسی در ایستگاه سوار شاهد، به مقصد چنانچه مسافر سوار کرده است و منتظر است صندلی ها پر نشود تا راه بیفتد. در همین حین با یکی از مسافران خانم آن، سرگفت وگورا باز می کنیم. او معلمی ۲۹ سال سابقه کاری است که تمام این سال ها در مدارس چنانچه تدریس کرده است. او که تمایلی به گفتن نامش ندارد، علت انتخاب مینی بوس به جای سواری را داشتن ایمنی و آرامش آن بیان کرده می گوید: مینی بوس ها از سواری ها امن تر هستند؛ به خصوص برای خانم ها که به امنیت بیشتری نیاز دارند. بعضی مواقع مجبور می شوم از سواری استفاده کنم، ولی همان موقع هم

مسیر مشهد-قوچان مسافر جابه جا می کند. او خود را راننده ای می داند که تصادفات بسیار کمی داشته است و درباره ایمنی سفر می گوید: مهم ترین عاملی که باعث امنیت سفر می شود، دقت و نظم راننده است. نقش راننده بسیار مهم است؛ چون او مسئولیت جان مسافران را تا مقصد برعهده دارد. یک راننده باید تمام قوانین راهنمایی و رانندگی را موبه مور رعایت کند. همچنین مسافران را ترغیب کند که کمربند ایمنی خود را ببندند تا در طول سفر، جانشان به خطر نیفتد.

تکنولوژی در خدمت ایمنی

گرچه تقریباً همه راننده ها در کلام، حرف از رعایت قوانین و مقررات راهنمایی و رانندگی می زنند، در عمل، شاهد لغزش هایی از سوی برخی از آنان هستیم. قریشی در این باره می گوید: در چند سال اخیر، پلیس راه کشور، رانندگان را ملزم کرد جی پی اس نصب کنند تا جلوی تخلفاتشان را بگیرد. از پنج ماه گذشته هم، سامانه ای به نام سی پهن را به هزینه یک میلیون و ۷۵۰ هزار تومان برای ما راه اندازی کرده است.

او توضیح می دهد: سی پهن شامل دوربینی است که داخل ماشین، کنار دست راننده نصب می شود و به صورت آن لاین، تصویر او را برای تمام

پارک سوار سوار شاهد، اوضاع به هم ریخته، ناپسaman و بسیار شلوغی دارد با پیاده روی های خاکی. بسیاری از سواری های شخصی در همین پیاده روی پارک کرده اند و این یعنی به وجود آمدن مشکلات بسیار برای ساکنان و اصناف محله.

همه و داد و فریاد راننده ها در هم آمیخته است؛ راننده هایی که برای پر شدن ظرفیت خودروی خود، به دنبال عابرها راه می افتند و گاه باز با بازی، دست مسافر را می گیرند و در خودروی خود جای می دهند. به فاصله ۱۰ متر آن طرف تر، تاکسی های زرد رنگ برون شهری قرار گرفته اند؛ ۲۰ تا کسی که صفی به طول ۱۰۰ متر تشکیل داده و منظم و بی سروصدا به انتظار مسافر ایستاده اند.

در حدود دو ساعتی که برای تهیه گزارش، آنجا حضور داریم، بیش از ۵۰ نفر به این ایستگاه سوار می آیند تا خود را به شهرهای دیگر برسانند. در این محدوده، سواری های زرد رنگ، مسافرکش های شخصی و اتوبوس های مسافربری زیادی توقف کرده اند تا مسافران را به شهرهای مجاور منتقل کنند.

رضا قریشی یکی از راننده های اتوبوس است. او سابقه بیست و هفت ساله در این شغل دارد و در ابتدای کار، در خط شهرهای شمالی کشور خدمت می کرده است. قریشی هم اکنون در

هیچ مسافری برای سوار شدن، به ایستگاه میثاق نمی رود؛ چون مردمی که با اتوبوس های داخل شهری می آیند، همین جا پیاده می شوند و راحت تر هستند که همین جا هم سوار اتوبوس های بین شهری شوند. آن ها اگر بخواهند به ایستگاه میثاق بروند، باید دوباره سوار ماشین شوند و پول یک کورس را بدهند